

**Curtea Supremă de Justiție**

**DECIZIE**

**21 iulie 2015**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș și Vladimir Timofti,

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

***Belogrivii Dumitru Dumitru**, născut la 06 octombrie 1993, originar și domiciliat s. Ghidighici, mun. Chișinău,*

***Termenul de examinare a cauzei:***

*Prima instanță: 07.04.2014 - 24.11.2014;*

*Instanța de apel: 19.12.2014 - 25.02.2015;*

*Instanța de recurs: 28.04.2015 - 21.07.2015;*

**A C O N S T A T A T:**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2014, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Belogrivii Dumitru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la Belogrivii Dumitru în beneficiul părții vătămate Bulgaru Liubov prejudiciul material în sumă de 15700 lei.

**2.** Prima instanță, pe baza probelor administrate, a constatat în fapt că, Belogrivii Dumitru, la 18 ianuarie 2014, aproximativ la ora 02:00, aflându-se pe str. Comuna din Paris 33, com. Ghidighici, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând prin intenție directă, prin forțarea ușii de la podul casei ce aparține lui Guzun Axenia a pătruns în podul casei, de unde pe ascuns a sustras două pompe pentru apă model „Vodolei”, la prețul total de 1400 lei, după care, cu cele sustrate a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, depozitându-le la el acasă pe str. Comuna din Paris 24, com. Ghidighici, mun. Chișinău, prin ce i-a cauzat părții vătămate Guzun Axenia o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 1400 lei.

Tot el, la 03 martie 2014, aproximativ la ora 01:00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în casa de locuit, amplasată pe str. Gribov 24, com. Ghidighici, mun. Chișinău, ce aparține lui Bulgaru Liubov, de unde pe ascuns a sustras, un fier de călcat model „Tefal”, la prețul de 1531 lei, o placă pentru îndreptarea părului model „Remington”, la prețul de 900 lei, un epilator model „Brown”, la prețul de 400 lei, un microcalculator model „Asistent AT-194 3 kb”, la prețul de 1000 lei, un calculator model necunoscut la

prețul de 2.000 lei, un televizor model „Sony”, la prețul de 5099 lei, un aspirator model „Samsung”, la prețul de 2000 lei, un dispozitiv de stoarcere a sucului model „Scarlett”, la prețul de 1000 lei, un telefon staționar model „Panasonic”, la prețul de 500 lei, o combină muzicală model „Samsung”, la prețul de 2000 lei, două plapume la prețul de 2000 lei, un set de albituri la prețul de 700 lei, jucării din pluș la prețul de 1.000 lei, șase prosoape și șase batiste la prețul de 700 lei, un set de cratițe model „Tefal”, compus din două unități în valoare totală de 300 lei, o tigaie model „Tefal”, la prețul de 500 lei, un set de cratițe model „Vitesse” în valoarea totală de 1200 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate Bulgaru Liubov daune în proporții considerabile, în valoarea totală de 24330 lei.

**3. Avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Belogrivîi Dumitru**, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Belogrivîi Dumitru să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

În argumentarea apelului a invocat că, prima instanță a apreciat incorect gradul de pericol social pe care îl reprezintă inculpatul, nu a luat în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei și circumstanțele care atenuează vinovăția inculpatului.

La fel, nu s-a ținut cont de faptul că, inculpatul Belogrivîi Dumitru a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut integral vina, nu are antecedente penale, a restituit parțial prejudiciul material cauzat, se caracterizează pozitiv, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, recunoscând vinovăția sa de la începutul urmăririi penale.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015 a fost admis apelul, casată sentința în latura stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Belogrivîi Dumitru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, în rest sentința a fost menținută.

**4.1.** La pronunțarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, infracțiunea pentru care a fost recunoscut vinovat Belogrivîi Dumitru face parte din categoria celor mai puțin grave și sancțiunea prevede pedepse alternative: amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare.

Totodată, inculpatul Belogrivîi Dumitru a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele săvârșite, ca circumstanță agravantă a fost reținut faptul că inculpatul anterior a mai fost judecat, însă art. 77 Cod penal, nu prevede o astfel de circumstanță agravantă.

Mai mult, fapta de care este învinuit inculpatul în cauza dată a fost săvârșită pînă la adoptarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 04.07.2014, adică la acel moment dînsul nu avea careva condamnări.

Astfel, instanța de apel a constatat că la stabilirea măsurii de pedeapsă prima instanță nu a motivat soluția sa de aplicare a unei pedepse atît de aspre, condiție obligatorie potrivit normei citate, și nu a ținut cont de faptul că cauza penală s-a examinat în procedură prevăzută de art. 364<sup>1</sup> Cod procedură penală.

**5. Procurorul**, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința.

În motivare, recurentul invocă că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal.

Totodată aceasta urma să aprecieze just, dacă pedeapsa a fost aplicată în raport nu numai cu sancțiunea normei penale imputate inculpatului, ci și cu toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea acesteia, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal.

Consideră că, prin decizia de condamnare cu stabilirea pedepsei non-privative de libertate, pentru săvârșirea unei infracțiuni cu un grad de prejudiciabilitate sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu a fost atins scopul principal și anume ca sancțiunea penală să-și poată îndeplini mai eficient rolul preventiv-educativ.

Subsidiar a menționat că, în conformitate cu art. art. 61, 75 Cod penal, în privința inculpatului deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, ca închisoarea.

**6.** Pe cauză nu a fost depusă nici o referință.

**7.** Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

În susținerea recursului procurorul invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel încât, în opinia recurentului, soluția în partea aplicării art. 90 Cod penal, este una vădit neîntemeiată.

Totodată, Colegiul reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel numai referitor la aplicarea art. 90 Cod penal.

Instanța de recurs consideră că în cauză este prezentă eroarea de drept menționată de recurent și ajunge la următoarele constatări:

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Sistemul dreptului penal stabilește pedepse relativ determinate, de aceste limite trebuie să se conducă instanța la aplicarea pedepsei.

Aceste pedepse sunt: minimum și maximum general și minimum și maximum special prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator.

Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă – amenda pînă la cea mai aspră – detențiunea pe viață.

Colegiul lărgit relevă că, prima instanță la capitolul stabilirii pedepsei a luat în considerație prevederile art. art. 75 - 77 Cod penal, stabilind inculpatului o pedeapsă echitabilă.

În același timp, Colegiul lărgit consideră necesar a menționa că, prin sintagma „poate” din textul alin. (1) art. 90 Cod penal, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație a instanței de judecată care, în persoana judecătorului, conform art. 101, 384 Cod de procedură penală, adoptă soluția, inclusiv și conform propriei convingeri, făcute potrivit prevederilor art. 90, dar și art. 75 Cod penal.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

La stabilirea pedepsei închisorii prima instanță just a ținut cont, de faptul că inculpatul a săvîrșit infracțiune mai puțin gravă, de persoana celui vinovat, că a acceptat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele săvîrșite și nu are antecedente penale.

Totodată, Colegiul penal menționează, că prima instanță la emiterea sentinței a ținut cont și de prevederile art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei cu închisoarea inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-i-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Deci, Colegiul penal reține că, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, nu a făcut o analiză amplă a circumstanțelor cauzei și eronat a ajuns la concluzia de a aplica prevederile art. 90 Cod penal, în privința lui Belogrivii Dumitru, ori, potrivit alin. (3) art. 61 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Astfel, argumentele recurentului prin care se critică soluția instanței de apel referitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul le consideră întemeiate, deoarece pedeapsa stabilită inculpatului prin sentință este în limita sancțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ce prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani și ținîndu-se cont și de limitele reducerii pentru procedura de examinare conform art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală.

Generalizînd cele expuse, instanța de recurs conchide că, de către prima

instanță s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. 61, 75, 76 Cod penal, cât și prevederile art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, fiind stabilită o pedeapsă echitabilă pentru fapta săvârșită, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, care își va atinge scopul și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat cât și de alte persoane.

Ținând cont de cele menționate mai sus, Colegiul lărgit concluzionează asupra necesității casării deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, care, la acest capitol este absolut legală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

### DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015, în privința lui **Belogrivii Dumitru Dumitru**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2014, prin care:

- **Belogrivii Dumitru Dumitru** a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- acțiunea civilă a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la **Belogrivii Dumitru Dumitru** în beneficiul părții vătămate Bulgaru Liubov prejudiciul material în sumă de 15.700 lei.

Termenul de executare a pedepsei pentru **Belogrivii Dumitru Dumitru** a se calcula din momentul reținerii, cu deducerea din termenul pedepsei a duratei aflării acestuia în stare de arest preventiv de la 11.09.2014 pînă la 25.02.2015 inclusiv.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti